

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

Tento úvodník píšu o slavnosti Seslání Ducha svatého. Tedy v den, který mnozí považují za skutečné zrození církve, protože společenství Ježíšových učedníků přestává být jakýmsi soukromým klubem, který se sice po šoku z Kristovy potupné popravy raduje z jeho vzkříšení, ale nechává si tuto zvěst pro sebe. Nyní apoštolové vycházejí z večeřadla, aby svému okolí zvěstovali v síle Ducha Svatého Krista jako vítěze nad zlem, hříchem a smrtí. Ano, Duch tomuto společenství dává schopnost překonat strach a vyjít ze sebe, novou dynamiku a nadšení. Ale ani dar Ducha nezabavil rodící se církev nutnosti hledat (mnohdy bolestně a uprostřed napětí) odpovědi na nové otázky, tehdy obzvlášť ohledně těch, kdo se ke křesťanství obrátili z pohanství.

Prožíváme situaci, kterou nikdo z nás nezažil, ani si ji před pár měsíci vůbec nedokázal představit. A i když se omezení uvolňují, je budoucnost spojena s mnohými otázkami, pravděpodobně se některé okolnosti našich životů na delší dobu (či natrvalo?) změny. Nejde o to, abychom se vrtali v různých konspiračních teoriích, kdo COVID-19 vyprodukoval či vypustil do světa, už vůbec ne o to, abychom se stali podivnými hlasateli údajných Božích trestů. Ale určitě máme přemýšlet (i s modlitbou o světlo Ducha Svatého), co nás má současná situace naučit a k čemu nás (Bůh skrze ni) vybízí.

Například:

Jak využívat sociální sítě a další kanály k hlásání evangelia (aniž by se naše víra stala spíše virtuální realitou než živým vztahem k Bohu v konkrétním společenství církve)?

Nakolik přenášet on-line bohoslužby či jiný duchovní program (aniž by to vedlo k jakési duchovní vybíravosti, kdy budu pouze konzumovat, co mi vyhovuje, bez osobního zapojení)?

Jak víc ocenit a rozvinout prožívání víry v rodině (aniž by to vedlo k podceňování společného slavení víry ve farním společenství, především při nedělní mši sv.)?

Jak zajistit pastorační péči lidem se zvýšeným zdravotním rizikem (aniž bychom nadměrně riskovali nebo je naopak zbytečně izolovali)?

Nemohu a nechci se tvářit jako ten, kdo má na tyto složité otázky hotové odpovědi. Budu rád, když se jich nebudeme bát ani v našem společenství, abychom svou víru neprožívali jen jako nějaký relikt minulosti, ale jako sílu Ducha, která nás nese i dnes!

Jan Pacner, farář

Poučitelnost

*Stále táž zkušenost
Nepoučitelnost
Nepoučitelnosti*

*Pak nastupuje jediná
věrně se opakující
moudrost*

*Modlitba...
Nic jiného neznám
Víc jsem se nenaučil*

*Ona je nejúčinnější
cestou návratu
v poučitelnost*

(Josef Javora – Výběr z hroznů)

Otevření našeho chrámu mimo mše sv.

Skutečností, kterou oceňují mnozí obyvatelé Brna (a to nejen „kosteloví“, jak vím i ze svého působení v armádě), je možnost zastavit se v našem chrámu i během dne ke ztišení, modlitbě nebo vnímání jeho krásy.

V uplynulých týdnech bylo možné během dne možné pouze nahlédnout dovnitř, od pondělí 8. června bude kostel opět otevřen, i když zatím poněkud v omezených časech, a to:

Dopoledne:

pondělí–sobota po ranní mši sv. do 9.30 (v neděli pochopitelně celé dopoledne, protože jsou bohoslužby).

Odpoledne:

pondělí–neděle 13.00–18.00 (a kromě soboty dále do večerní mše sv. v 19 hod.).

Kromě možnosti modlitby též zvuk prohlídky výstavy krásných fotografií „Člověk a víra“, která je již tradičně umístěna po obvodu presbytáře našeho chrámu.

o. Jan

Vzácné jubileum

V neděli, 31. 5. 2020, oslavil otec Radek své 90. narozeniny. Určitě mě dáte za pravdu, že takové výročí nemůže projít bez povšimnutí! Rozhodli jsme se, že vytvoříme přání a se zlomkem farnosti jsme mu je v neděli, po mši svaté, předali v jeho domě. Z bezpečné vzdálenosti jsme pod okny zazpívali přípitek a otec Radek nám požehnal. Docela nám to trochu připomnělo „Urbi et orbi“, také z okna, ale bez koberečku...

Na závěr nám ještě otec „vyhrožoval“, že se naše generace mladých bude normálně dožívat devadesáti i více let – tak uvidíme...!

Helena M.

foto jubilanta
Josef Můčka

foto
„Urbi et orbi“
Helena Horáková

Gratulanti pod oknem. foto Helena Horáková

Chtěla bych se s vámi podělit o kus mého příběhu z karantény.

Když karanténa začala, byla jsem šťastná, že můžu být doma s rodinou. Trávila jsem velkou spoustu času u babičky na venkově a asi žádný týden pro mě nebyl stejný. Pak nastal okamžik, kdy jsem si vyvrkla kotník při běhu na podpatcích. Jeden den, když jsem jela už autem sama na mši, měla jsem touhu jet za jednou nemocnou paní a modlit se za ni. Večer před tím jsem totiž poslouchala přednášku jednoho muže, který mluvil o nadpřirozeném životním stylu. Promlouval o Pavlovi a jeho velkých činech ze skutků apoštolů. Potom říkal své svědectví, jak chodil na ulice a modlil se za lidi – za jednu paní i půl hodiny... i plakal a prosil Boha z celého srdce, aby ji uzdravil, ale nic se nedělo. Toho dne byl velmi zdrcený. Když se další ráno vzbudil, rozhodl se, že bude bojovat proti nevěře a bude vyhlášovat, že Bůh je Bohem zázraků a že pro něj není nic nemožné, takto šel každého dne v nové odvaze, i když se modlil a nikdo nebyl prakticky uzdravený. Jednoho dne velmi plakal a byl zlomený... velmi plakal... a v tu chvíli se ho Bůh zmocnil a on začal uzdravovat... kázal i na ulici mladým... někteří naslouchali, jiní se od něj odvraceli... ale díky jeho odvaze, schopnosti bojovat a věřit, že Bůh je schopný čehokoliv se začaly dít zázraky!!

Po tomto svědectví jsem si uvědomila, jak jsem někdy Bibli četla už jen tak jako nějaký příběh, ale v podstatě nevěřila nebo plně nedůvěřovala tomu, že i skrze mě může Duch Svatý konat a to i mocnějším způsobem... na mši jsem vnímala, jak kdyby mi Pan Ježíš řekl: „Ty se chceš modlit za uzdravení lidí, ale nevěříš, že já prvně tebe mohu uzdravit?“ ta otázka mě velmi zarazila a tak jsem se modlila „Věřím, Otče, věřím, že ty mě dokážeš uzdravit ve jménu Ježíš.“ Došlo mi, jak málo Tomu věřím, a tak jsem se po čas mše modlila v slzách: „Otče, odpusť mi mou nevěru, dej mi víru, dej mi víru, dej mi víru...“ Nakonec mše mě napadlo, že musím vstoupit v odvaze a ve víře do činů a tak jsem se rozhodla, že půjdu bez berlí a prostě budu věřit.

Noha mě sice nepřestala úplně bolet a vím, že Boží vůle byla postupné uzdravení, ale jedno mě velmi naučilo a Bůh mi dal lekcí, kdy jsem zjistila, jak jsem slabá, a že je často pro mě těžké věřit. Toužím po tom, abychom se nenechali zvíkat pochybnostmi, ale vstupovali ve víře do věcí, do kterých nás Otec volá. Bůh nevolá kvalifikované, ale kvalifikuje povolání.

Vendula N.

Pouť

„Od Jakuba k Jakubovi“

Další pouť z cyklu desetiletého pouťového programu byla naplánovaná na sobotu, 13. 6. 2020.

Kvůli mimořádné koronavirové situaci se překládá na podzim, patrně na září, maximálně na říjen, kdy bývá ještě trochu příznivé počasí. Zavčas ohlásíme, abychom se mohli opět v hojném počtu zúčastnit!

H.M.

Svatojakubský tábor

Milí farníci, jsme rádi, že nakonec i přes všechna opatření můžeme opět uspořádat letní stanový tábor.

V prvních dvou srpnových týdnech budeme spolu s našimi školními dětmi pobývat na tábořišti u České Třebové.

Prosíme vás o podporu modlitbou za zdar tábora, abychom se ve zdraví vrátili, obohaceni o nová přátelství a zážitky.

Tereza L.

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty vkládat do označené schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba nebo elektronicky na adrese:

brno-jakub@dieceze.cz.

Děkujeme Vám za spolupráci.

To nenaplánuješ, to nevymyslíš...

Jedna „náhodička“ roušková...

Vedu syny do školky. Konečně!! Po dlouhé době uzavření kvůli koronaviru. Před domem zjišťuji, že můj tříletý syn vyhrabal ze šuplíku s uklizenými zimními věcmi nákrčník. Vysvětluji, že teď je skoro léto a že tohle se nosí jen v zimě, aby nefoukalo a nesněžilo na krk. Trošku se zlobím, že již vyprané a uložené věci opět „rozhrabal“. Nemám čas se vracet, nákrčník mu stahuji a strkám do kabelky. Vyrážíme ulicí dolů ke školce, kluci jedou na kole, já za nimi popobíhám. V areálu školky si uvědomím, že

nemám roušku!! Cítím se jak největší uličník a nezodpovědný rodič, vždyť jen den předtím jsem byla pokárána, že jsem si dostatečně rychle po vstupu do školky nevydezinfikovala ruce: „Paní Chadimová, vydenzinfikovala jste si ruce?“ Ach jo. Vrátit se nemůžu, kluci už jsou u dveří a chtějí zazvonit. Vytahuji si tedy svetr přes pusku a nos, abych alespoň na kameře u dveří měla něco přes ústa a nos. Vzápětí si ale uvědomuji, že v kabelce mám synkův zimní nákrčník! Aleluja! Neuvěřitelné...

Pane díky!

Leona Ch.

Život v době Koronaviru

Zpráva o zavření škol mě zastihla na Bezpečnostní a právní akademii, kde jsem suplovala matematiku za nemocnou kolegyni. Studenti 1. ročníků propukli v jásot, zatím co studenti maturitních ročníků byli zaražení. Uvědomovali si blízkost zkoušek dospělosti a následných přijímacích zkoušek na vysoké školy. A příprava na maturitu jde lépe za vedení pedagoga než systémem „nauč se sám“.

I mně se začaly honit hlavou různé obavy. První byla: a co Velikonoce? Co náš jakubský sbor vedený úžasným regenschori Ondrou? Jak tyto vrcholné svátky prožijeme bez účasti na velikonočních obřadech v našem milém kostele?

A také v rodině to bude těžké bez obvyklých návštěv příbuzných a přátel.

A co zdraví, já jsem prý ohrožený druh (*1946). Také lístky do divadla a na koncerty (které dostávám od dětí a vnoučat na Vánoce) se staly zbytečnými.

Samozřejmě Pán Bůh je s námi v každé době.

Zelený čtvrtek v jakubském kostele byl krásný, patří za něj velký dík všem zúčastněným.

Další obřady svatého týdne jsem prožívala při televizních přenosech.

Každou neděli a někdy i ve všední den jsem sledovala mše svaté on-line a mohla tak navštívit kostely, do kterých bych se jinak nedostala. Ve 20 hod. jsem se zapojovala do modlitby sv. růžence a ještě večer připojila modlitby za nemocné. Také rozpravy našeho jakubského pastýře P. Pacnera byly krásné a příležitostná videa od Helenky milé.

Malé vnučky jsem vozila po Lužánkách, velké vnučce jsem pomáhala s matematikou, vařila jsem a pekla a snažila se být užitečnou.

A teď se těším do našeho kostela (už jsem se zaregistrovala) a na známé tváře, i když budou rafinovaně ukryté pod rouškami.

Milana F.

Co možná nevíš o kostele sv. Jakuba

Z četných kamenických značek, které byly zjištěny při opravě kostela v roce 1937, nelze dobře zjistit, kteří mistři pracovali při novém budování chrámu. Kamenické ozdoby na věži byly svěřeny brněnskému mistrovi Hansu Zierholtovi, jenž míval dům na Židovském náměstí – patrně v okolí Židovské brány na úpatí Masarykovy ulice.

Práce na severní straně prováděl mistr Antonín Pilgram, slavný stavitel hlavní věže u sv. Štěpána ve Vídni. U sv. Jakuba od něj pochází zejména patrová sakristie po levé straně hlavního oltáře.

Mezi Petrovem a Jakubem vznikl v polovině 15. století velký spor o jakubskou školu. Za něho byli vyobcováni z církve městský farář Pavel a kazatel Šimon a na kostel byl uvalen interdict.

Když potom obec faráře Pavla sesadila a dala faru dosavadnímu kazateli Šimonovi, zostřil energický biskup interdict, který trval až do roku 1467, kdy byl spor o školu urovnán. Na počátku třicátých let 16. století do Brna začalo pronikat silné luteránství a církevní život ve městě velmi zneklidněl. Císař Ferdinand I. potvrdil městu patronát u Sv. Jakuba, ale zavázal Brno dosazováním jen katolických farářů, jinak patronátu pozbyde.

Ale nekatolíci zůstávali na svém a v jejich čele stáli moravští páni. V květnu r. 1599 zakázal kardinál Ditrichstein pochovávat nekatolíků na městském hřbitově, a to vedlo k velkému napětí. Za českého povstání se dostal chrám i s farou 8. května 1619 do rukou protestantů.

pokračování příště

*(Upraveno podle knihy Hynka Bulína)
Jana Vytlačilová*

Konečně v kostele...

Letošní 6. neděle velikonoční byla pro nás jednou z nejslavnějších neděl, poněvadž jsme ji mohli poprvé po dlouhé době slavit opět spolu a v kostele. Po důkladném registrování a kontrole jsme se mohli sejít. Všichni, trochu zaskočení prostorem a situací, ale s chvěním, jsme prožívali nejvzácnější chvíli s Pánem. Mnozí jsme si v době odloučení ledacos uvědomili; že například Boží blízkost lze prožívat velmi intenzivně v soukromí a tichém koutku doma nebo že pomocí online přenosů můžeme navštěvovat místa, na která se jen tak nepodíváme a poslechnout kněze se zajímavými promluvy, ale také skutečnost, že liturgie, sledovaná na obrazovce je jako čokoláda sněžená s obalem... Tak stejně nemůžeme při sledování filmu vychutnat jakékoliv jídlo, které nám jakoby ukazují a podávají, tak nelze z obrazovky vychutnat Boží hostinu! Jednoduše to srovnatelné není. Jsme rádi, že toto období máme za sebou!

Helena M., foto Helena Horáková

Z kalendáře: červen 2020

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Po 1. 6.		Památka P. Marie, Matky církve	
Čt 4. 6.		Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	
Pá 5. 6.	20–21	Nikodémova noc	kostel
Ne 7. 6.		Slavnost Nejsvětější Trojice	
	9.30	1. sv. přijímání dětí.....	kostel
Čt 11. 6.		Slavnost Těla a Krve Páně – doporučený svátek	
	19.00	Po mši sv. eucharistický průvod kostelem	kostel
Ne 14. 6.		11. neděle v mezidobí	
	8.00	1. skrutinium čekatelů křtu.....	kostel
Pá 19. 6.		Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	
So 20. 6.	9.00	Kněžské a jáhenské svěcení	katedrála
Ne 21. 6.		12. neděle v mezidobí	
	9.30	2. skrutinium čekatelů křtu.....	kostel
	19.00	Pri slovenskej sv. omši chceme ďakovať Bohu.....	kostel
		za uplynulý akademický rok. Hlavným celebrantom bude Mons. Jozef Haľko, bratislavský pomocný biskup a predseda Rady KBS pre Slovákov v zahraničí	
St 24. 6.		Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	
Ne 28. 6.		13. neděle v mezidobí	
	11.00	3. skrutinium čekatelů křtu.....	kostel
	19.00	Poslední slovenská mše sv. v letošním školním roce.....	kostel
Po 29. 6.		Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, hlavních patronů brněnské diecéze – doporučený svátek	
Pá 3. 7.		Svátek sv. Tomáše, apoštola	
Ne 5. 7.		Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy	
	19.00	Křty našich katechumenů (přesunuto z velikonoční vigilie)....	kostel

Špetka humoru od jáhna Josefa:

Syn oznamuje otci: „Pan učitel ti vzkazuje, že mi nemáš pomáhat s úkoly. Úplně prý stačí chyby, které nadělám sám!“

* * *

„Pane Nováku, ty bolesti ve vaší noze, jsou prostě věkem.“

„To je divné. Moje druhá noha je úplně stejně stará a nebolí!“

* * *

U malé vesnické tůňky sedí rybář nad prutem. Po chvíli k němu přijde muž, slušně pozdraví a povídá: „Jsem místní kronikář. Kdybyste něco chytil, tak mi to

laskavě oznamte. Naposledy zde byla spatřena ryba 10. června léta Páně 1652.“

* * *

V temné uličce přepadli dva maskovaní lupiči drobného muže.

„Okamžitě naval peněženku, hodinky a mobil, nebo se rána nedožiješ!“

Chlapík zaujal bojový postoj a výhruzně pronesl: „Ovládnám thajský box, kung-fu, aikido, taekwondo...“

Oba lupiči se dali na kvapný ústup a chlapík pro sebe zamumlal: „A ještě další čínská slovíčka.“

Úklid v kostele sv. Jakuba

Sobota po prvním pátku v měsíci v 9.00 a v ostatní pátky v 19.45.

Na žádost našich farníků, kteří by rádi vypomohli s úklidem, uvádíme rozdělení úklidových služeb, vždy na příslušný měsíc:

Úklid v kostele v měsíci červnu:

sobota 6. 6. ... rodiče

pátek 12. 6. ... neokatechumenát

pátek 19. 6. ... slovenská mládež

pátek 26. 6. ... mládež

Červenec-srpen dobrovolníci

Pán Bůh vám odplatí